

[Erhard Jakobsen.]

de bemærkninger, finansministeren fremsatte, tilfredsstillende, så vidt jeg kan se, fuldstændig de ønsker, jeg har haft om, at almindelig beboelse ikke skulle rammes af stigende udgifter i fremtiden. Så vidt jeg kan se, må ministerens henstilling til udvalget, som man må gå ud fra bliver fulgt, resultere i noget i retning af, at den grundstigningsskyld, der hvilede på en ejendom i 1960, er den, man må køre videre med, og ikke andet. Det er noget i den retning i alt fald, man stiler imod, og det tilfredsstillende fuldstændig de ønsker, jeg har haft.

Og så endnu en gang: jeg tror, at min gode ven, eller som det hedder, det ærede medlem Gottschalck-Hansen ...

Formanden: Hr. Gottschalck-Hansen.

Erhard Jakobsen: ... hr. Gottschalck-Hansen, jeg tror, at han kan spare sig enhver teologisk overvejelse om sine medlemmernes godhed med hensyn til at love vælgerne noget, man ikke vil holde. Det er ganske givet, at dette er ikke noget, der er kommet over socialdemokratiet som følge af valgfrygt eller som en valgfidus. Hvor mærkeligt det end kan lyde for det ærede medlem, så er socialdemokraterne nøjagtig lige så fornuftige mennesker som andre medlemmer af dette høje ting, og derfor kan de se, at ét er, at man har en smuk teori og gerne vil lave noget, der er godt, noget andet er, hvad virkeligheden siger. Det må vi bøje os for alle sammen.

Finansministeren (Poul Hansen): Ja, jeg skal på dette tidspunkt ikke gøre mange bemærkninger. Den teoretiske diskussion må vel efterhånden være udtømt, og diskussionen om de praktiske ting, som vi skal tale om vedrørende det foreliggende forslag og andre, der kommer senere, må jo foregå i udvalgene.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen vil stille det op på den måde, at når regeringen ikke ville acceptere det foreliggende beslutningsforslag, så var det ligesom ensbetydende med, at vi ikke ville rette de urimeligheder, som findes. Det vil jeg stærkt vende mig imod. Vi vil, som det fremgik af, hvad jeg først sagde,

være indstillet på en fiksering på det foreliggende grundlag, men med en rettelse af de urimeligheder og skævheder, der findes. Vi har den opfattelse, at hvis vi følger oppositionens forslag, vil i dets kølvand nye urimeligheder opstå. Og man kan, som det ærede medlem gjorde, tale flot om, at det for staten kun drejer sig om 40 mill. kr. — og altså lige så meget for kommunerne — men man kommer jo ikke uden om, at de penge skal skaffes på en anden måde, og ikke mindst for kommunerne kan det være et problem.

Den måde, hvorpå det ærede medlem omtalte de tanker, jeg havde meddelt om, hvad regeringen agter at foreslå, synes mig at tyde på — jeg skal sige det så forsigtigt — at det ærede medlem ville forbeholde sig adgang til fortsat mistænkeliggørelse med, at vi ville kunne udvide fritagelsen, og hvad ville vi gøre, når der er gået det år, hvormed vi vil udsætte vurderingen; direktivet var uklart, og skulle det, at jeg havde talt om den nuværende utryghed, betyde, at der vil komme en anden utryghed senere o. s. v.? Det ærede medlem var lidt for — skal jeg sige — skriftklog i den forbindelse. Jeg synes, at det var udslag af en mistænkeliggørelse eller et forsøg derpå, som jeg gerne vil have lov til at tilbagevise. Jeg vil gå ud fra, at det ærede medlem er en hæderlig mand også i politisk henseende. Når han nu i Folketingstidende får læst, hvad det var, jeg sagde, og ser de forslag, som vi til sin tid — jeg regner med, at det bliver inden for ret kort tid — kommer med, og vi får drøftet tingene i udvalgene, så går jeg ud fra, at den tone, der var på her i dag, kan opføre.

Må jeg så til det ærede medlem hr. Axel Kristensen sige, at jeg har ikke fremsat forslag her i dag, og derfor synes jeg ikke, jeg kan tage den bebrejdelse til mig, at tingene ikke var kendt på forhånd. Jeg har bebudet visse forslag, jeg har sagt visse ting om, hvordan regeringen ser på det, men jeg har ikke forlangt og kan ikke forlange — for det er jo ikke det, det drejer sig om i dag, det er det ærede medlems forslag, det drejer sig om — jeg kan ikke forlange, at der tages stilling dertil. Men jeg synes, det var rimeligt, når vi nu drøftede disse problemer, at jeg gav disse oplysninger om regeringens stilling. Så vil til sin tid — og jeg håber som sagt, at det bliver ganske